

VAN DE VOORZITTER.

"Gemerts Heem in gulden feestkledij

Voor gouden parel in Gemerts Priest'renrij".

Heemvrienden! Het is begrijpelijk dat het vijftigjarig priesterjubileum van de echt Gemertse Mitheer, rector Pennings, veel weerklank vindt en in het bijzonder bij onze heemkunderkring.

Reeds lang immers drukt zijn nooit aflatende ijver zijn stempel op onze kring waarvan hij reeds vele jaren de secretaris is niet alleen, maar ook de stuwende kracht bij diverse activitoiten. Als redacteur van Gemerts Heem heeft hij ons kringblad vergroot en verfraaid en de regelmatige verschijning vereist zijn grootste zorg.

Ons bestuur heeft gemeend het hierbij aangeboden herfstnummer te moeten laten verschijnen in het token van dit gouden priesterjubileum.

De bereidheid die wij van zoveel kanton mochten ervaren om hieraan mede te werken, stomt ons tot grote erkentelijkheid, wetende dat de sympathie die ervan uitstraalt, ten volle is verdiend en bij de vele gelukwensen voegen wij de onze, van ons bestuur en van onze leden, welgemeend en van ganser harte.

Bij dit gouden jubileum zien wij dankbaar terug op al datgene wat deze priesterjubilair voor heemkunderkring "De Kommanderij Gemert" heeft gedaan en durven wij hopen dat hij nog vele jaren in de beste gezondheid zijn rijke gaven aan ons kan besteden.

Chr. van Schijndel, voorzitter.

BIJ HET GOUDEN PRIESTERFEEST VAN M.H.J. PENNING'S.

Er is alle reden voor dat de voorzitter van de Stichting Brabantse Heem een waarderend woordje wijdt aan de secretaris van de kring "De Kommanderij Gemert" bij gelegenheid van zijn gouden priesterfeest.

Ik kwam zijn naam voor het eerst tegen in heemkundig verband, toen ik in Gemerts Heem een artikel van hem las over een verkoping te Gemert in 1653, waarin hij de verkwanseling van kerkelijke stukken uit de St. Janskerk beschreef. Er volgden daarop in het blad in toenemende mate allerlei publica-

ties, die mij steeds boeiden om de betrokkenheid van de schrijver met zijn onderwerp, waarvan de kundigheid bij de uitsenzetting ges. hraagd leek door een belangstelling van harte uit: voorwaarden voor degelijk heemkundig werk. Wie was toch deze M.H.J. Pennings? Ik moest het mijne daarvan weten, toen ik hoorde, dat hij in februari 1966 secretaris van de kring was geworden. Norbertijn, leraar Latijn aan de Latijnse School te Gemert, met allerlei toevoegingen die garantie moesten bieden voor een veelbelovende werkkraacht voor de Gemertse kring. Nu, mijn informator kreeg wel gelijk. Op afstand viel dat reeds direct te merken bij het verschijnen van elk volgend Gemerts Heemnummer, dat hij dikwijls half (soms wel meer) vulde met bijdragen over allerlei historische onderwerpen, daarnaast ook landschapbedervende ruilverkavelingen in eigen streek hekelde. Zijn meelovende zorg voor de kring bleek uit de uitvoerige verslagen van vergaderingen, een werk dat, zoals ingewijden weten, niet altijd tot de plezierigste behoort. Daarbij stelde hij bizonder de samenwerking met Brabants Hoem op prijs, kortom, het kostte niet veel moeite te constateren dat het, zonder andere bestuursleden te kort te willen doen, daar in Gemert uitstekend marchoerde. Men ontmoette hem geregeld op de kaderdag te Oisterwijk, maar bescheiden en naar zijn aard allermint een haantje de voorste, gaf hij de indruk zich plezierig thuis te voelen in de kring van gelijkgestemde vrienden zonder zich ook maar enigszins op te dringen. Dat verhinderde bij de in De Zwaan heersende drukte na het wat oppervlakkige, obligate handje bij hornieuwde kennismaking steeds het gesprek, waarin men elkaar eigenlijk kan ontmoeten. Tot de zomer van 1973. Voor een bespreking in verband met de organisatie van het werkkamp waren wij naar het klooster Nazareth, Binderseind getrokken. Daar "op eigen terrein" kregen wij, in bijzijn van voorzitter Van Schijndel, het gevoel welkome gasten te zijn van een bizonder hartelijke gastheer. Zo er al ijs was, dan was dat spoedig gebroken en het was allemaal zo plezierig, dat we, ik geloof ook wel onder de indruk van zijn perfecte documentatie en administratie voor het werkkamp, besloten als bestuur van Brabants Hoem eens royaal voor de dag te komen. En zo - tussen haakjes - kwamen alle deelnemers aan het zilveren herinneringsgeschenkje. Bewees het onvergetelijk werkkamp de kwaliteit van het bestuur van de Gemertse kring, een

belangrijk deel van de voorbereidende zorgen kwam te rusten op de nu jubilerende Norbertijn Pennings. Maar men kreeg tijdens de dagen de indruk van hem, dat hij de vlotta gang van zaken als vanzelfsprekend beschouwde, al kon men wel eens een glimlach van voldoening over zijn gezicht zien glijden, wanneer hij tijdens een excursie, fiets aan de hand, met de deelnemers bij een kapel of boerderij afstapte.

Ik weet niet, wie het idee heeft geopperd om het 25ste werkkamp met een Mis van dankbaarheid te openen; mocht hij het zijn, het ware geen wonder. Maar de wijze waarop hij zich gedacht had deze dankzegging uit te voeren, gaf een persoonlijk accent aan dit werkkamp. Wat waren de deelnemers blij verrast, toen hij een feestelijk-trionfantolijke Mis opdroeg, met wierook, kaarsen, op het van licht omstraalde altaar, een celebrant, die wist dat stille bescheidenheid niet altijd een deugd is en dat, wanneer het feest was, dat dan ook ceremonieel gevierd moest worden. Op zulke momenten kan men iets van een mens begrijpen: daar stond een priester, die intuïtief begreep, hoe hij Brabanders in het hart kon grijpen zonder enige vernieuwing van node te hebben. Het moet hem dankbaar gestemd hebben, toen hij hoorde hoe erkentelijk de deelnemers waren. Bij zijn gouden priesterfeest is het goed dit nog eens in herinnering te brengen. Op zijn feestdag zal hij zijn gedachten wel eens terug laten gaan naar wat die halve eeuw hem als priester, als Norbertijn gebracht heeft. Meer dan 40 jaar als leraar voor de klas spreekt mij als oud-collega nog al aan, maar ik dien hem hier mijn gelukwensen aan te bieden in dank voor wat hij voor de kring Gemert en daardoor indirect voor Brabants Heem gedaan heeft, in stilte, liefst op de achtergrond werkend, maar bekwaam en degelijk en er zeker niet van houdend dat ik nu maar eens openlijk zeg, hoe wij hem waarden.

Hoe klein U zelf Uw verdiensten ook wilt achten, eens bot de boom uit. Ja zeker: Tandem fit surculus arbor, want soo goet is Got. En dat verstaat U best.

Dr. H. Mandes,
voorzitter Stichting Brabants Heem.
